EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 14.10.2022
COM(2022) 543 final

2022/0332 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelusta tehdyn yleissopimuksen pysyvän komitean neljännessäkymmenennessätoisessa kokouksessa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN KOHDE

Tämä ehdotus koskee päätöstä Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristöjen suojelusta tehdyn yleissopimuksen pysyvän komitean Strasbourgissa Ranskassa 29. marraskuuta ja 2. joulukuuta 2022 välisenä aikana pidettävässä 42. vuosikokouksessa unionin puolesta otettavan kannan vahvistamisesta. Kanta koskee pysyvän komitean aikomusta tehdä 1) päätös yleissopimuksen II ja III liitteen muuttamisesta ja 2) päätös ehdotetuista muutoksista pysyvän komitean menettelysääntöihin.

2. EHDOTUKSEN TAUSTA

2.1. Yleissopimus Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelusta

Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelusta vuonna 1979 tehdyn yleissopimuksen (Bernin sopimus) (’yleissopimus’) tarkoituksena on suojella luonnonvaraista kasvistoa ja eläimistöä sekä niiden luonnollista elinympäristöä ja erityisesti niitä, joiden suojelu vaatii usean valtion yhteistyötä. Kyseessä on hallitustenvälinen sopimus, joka on tehty Euroopan neuvoston johdolla. Yleissopimus tuli voimaan 1. kesäkuuta 1982. Euroopan unioni on ollut yleissopimuksen osapuoli 1. syyskuuta 1982 lähtien[1]. Tällä hetkellä yleissopimuksella on 51 osapuolta, mukaan lukien kaikki EU:n jäsenvaltiot.

2.2. Pysyvä komitea

Pysyvä komitea on yleissopimuksen päätösvaltaa käyttävä elin, jolla on valtuudet arvioida lajien suojelun tasoa ja tarvittaessa tarkistaa yleissopimuksen liitteissä esitettyjä lajiluetteloita. Pysyvän komitean tehtävät luetellaan yleissopimuksen 13–15 artiklassa. Se kokoontuu vähintään kahden vuoden välein ja aina osapuolten enemmistön pyynnöstä. Sen tavaksi on tullut kokoontua joka vuosi.

Unionin kanta, joka koskee liitteisiin tehtäviä muutoksia sekä pysyvän komitean menettelysääntöjen tarkistuksia, vahvistetaan neuvoston päätöksellä, joka perustuu komission ehdotukseen.

2.3. Pysyvän komitean suunnitellut säädökset

Pysyvän komitean odotetaan 42. kokouksessaan hyväksyvän kaksi päätöstä, joilla on oikeusvaikutuksia Euroopan unioniin. Ensimmäinen koskee yleissopimuksen II ja III liitteen muuttamista ja toinen pysyvän komitean menettelysääntöjen muuttamista.

2.3.1 II ja III liitteen muuttaminen

Yleissopimuksen 17 artiklan mukaan liitteiden muutokset voidaan hyväksyä osapuolten kahden kolmasosan enemmistöllä. Muutokset tulevat voimaan kaikkien osapuolten osalta kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun pysyvä komitea on hyväksynyt ne, jollei kolmannes osapuolista ole ilmoittanut vastustavansa muutosta. Muutos tulee voimaan niiden osapuolten osalta, jotka eivät ole sitä vastustaneet. Suunnitellun säädöksen tarkoituksena on muuttaa yleissopimuksen II ja III liitettä yleissopimuksen 17 artiklan mukaisesti.

2.3.2 Pysyvän komitean menettelytapasääntöjen muuttaminen

[1] Neuvoston päätös 82/72/ETY, tehty 3 päivänä joulukuuta 1981, Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelua koskevan yleissopimuksen tekemisestä, EYVL L 38, 10.2.1982, s. 1.

Pysyvä komitea on yleissopimuksen 13 artiklan 6 kohdan mukaisesti laatinut menettelysääntönsä. Säännön 21 mukaan menettelysääntöjen muuttaminen edellyttää kahta kolmasosaa osapuolten antamista äänistä. Suunnitellun säädöksen tarkoituksena on muuttaa menettelysääntöjä.

3. UNIONIN PUOLESTA OTETTAVA KANTA

3.1. II ja III liitteen muuttaminen

Sveitsi on ehdottanut yleissopimuksen liitteiden muuttamista. Sen ehdotuksessa esitetään suden (*Canis lupus*) suojelutason alentamista ja suden siirtämistä II liitteestä (Täysin rauhoitetut eläinlajit) III liitteeseen (Suojeltavat eläinlajit – sääntely on mahdollista). Eläinlajien luettelointi II liitteeseen tai III liitteeseen perustuu tieteellisiin tietoihin, jotka olivat käytettävissä yleissopimuksesta neuvoteltaessa, sekä Euroopan neuvoston alaisen Euroopan luonnon ja luonnonvarojen suojelua käsittelevän komitean laatimiin nisäkkäiden, lintujen, sammakkoeläinten ja matelijoiden luetteloihin[2]. Yleissopimuksessa ei ole vahvistettu perusteita lajien lisäämiseksi luetteloon tai niiden poistamiseksi luettelosta.

Sveitsi ehdotti jo vuonna 2018 vastaavaa muutosta, jolla sallittaisiin susien hallinta ja hillitseminen ilman, että olisi tarpeen myöntää poikkeuksia yleissopimuksen 9 artiklan nojalla. Ehdotuksen tueksi esitetty pääasiallinen väite oli, että susien määrä Euroopassa on kasvanut huomattavasti yleissopimuksen voimaantulon jälkeen, minkä vuoksi tiukka suojelun taso on tarpeeton. Pysyvän komitean 38. kokouksessa puheenjohtaja päätti, ettei ehdotuksesta äänestetä, todettuaan, että huomattava määrä osapuolia ei ollut valmis ottamaan kantaa asiaan. Sveitsi ilmoitti haluavansa palata ehdotukseen heti, kun asiaa koskevat raportit ovat saatavilla sekä Bernin yleissopimuksen perusteella (lajien ja luontotyyppien suojelun tasoa koskevan päätöslauselman nro 8 (2012) mukainen raportointi) että EU:n luontodirektiivin nojalla (17 artiklan mukainen raportointi)[3].

Sveitsin nyt tekemässä ehdotuksessa esitetään samat perustelut kuin vuoden 2018 ehdotuksessa. Ehdotus perustuu lajin myönteiseen kehitykseen kaikkialla Euroopassa ja väitettyyn tarpeeseen yhdenmukaistaa yleissopimuksen mukaista suojeluasemaa, mikä johtuu eräiden osapuolten esittämistä suden tiukkaa suojelua koskevista varaumista. Jos ehdotus hyväksyttäisiin, se johtaisi käytännössä susikantojen alhaisimpaan suojelutasoon kaikkialla Euroopassa, vaikka suojelun tasossa ja kehityssuuntauksissa on eroja osapuolten alueella ja luonnonmaantieteellisillä alueilla.

Vuoden 2018 jälkeen on saatu päivitettyä tietoa lajin suojelun tasosta.

IUCN:n uhanalaisten lajien luettelon kriteerien mukaiset viimeisimmät arvioinnit ovat peräisin vuodelta 2018. Yhdeksästä pääasiallisesta valtioiden rajojen yli liikkuvasta susikannasta unionissa ja sen naapurimaissa ainoastaan kolmen kannan suojelun taso on elinvoimainen ja kuuden uhanalainen tai silmällä pidettävä[4]. Länsi-Keski-Alppien kanta, joka kattaa Sveitsin, ja Pohjoismaiden kanta, joka kattaa Norjan, ovat molemmat uhanalaisia IUCN:n uhanalaisten lajien luettelon arvioinnissa.

Lisäksi jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin perustuva suden suojelun tasoa koskeva vuoden 2020 raportti osoittaa, että lajin suojelun taso on edelleen epäsuotuisa/riittämätön kuudella

---

2 Ks. Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristöjen suojelua koskevan yleissopimuksen selitysmuistio (https://rm.coe.int/16800ca431)

3 Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (*EYVL L 206, 22.7.1992*).

4 https://www.iucnredlist.org/species/3746/144226239

EU:n seitsemästä luonnonmaantieteellisestä alueesta[5]. Vaikka yleisesti ottaen susikannat elpyvät ja levinneisyysalueet kehittyvät myönteisesti (sudet siirtyvät takaisin aiemmille levinneisyysalueilleen), laji ei ole saavuttanut suojelun suotuisaa tasoa useimmissa jäsenvaltioissa ja useimmilla luonnonmaantieteellisillä alueilla[6]. Lajiin kohdistuu edelleen merkittäviä uhkia ja paineita, kuten ihmisen toiminnasta johtuva suuri kuolleisuus (varsinkin salametsästyksen vuoksi).

Vuonna 2021 saatiin myös Bernin yleissopimuksen päätöslauselman nro 8 (2012) mukaisen raportoinnin tulokset[7]. Suojelutasoa koskeva raportointi kaudella 2013–2019 oli testausvaiheessa eivätkä kaikki osapuolet osallistuneet siihen. Sveitsi ja Norja, jotka ovat susien levinneisyysaluetta ja joiden susikannat liikkuvat niiden ja EU:n jäsenvaltioiden välillä, ovat toimittaneet raporttinsa. Sveitsissä suden suojelun taso on epäsuotuisa/riittämätön mannervyöhykkeen luonnonmaantieteellisellä alueella, joka on toinen maan kahdesta luonnonmaantieteellisestä alueesta. Norja ilmoitti lajin suojelun tason olevan tuntematon molemmilla luonnonmaantieteellisillä alueillaan.

Euroopan unioni tunnustaa kaikilta osin haasteet, joita liittyy susien ja ihmisten rinnakkaineloon susien määrän lisääntyessä ja niiden elinalueen laajetessa Nämä haasteet edellyttävät valppautta ja tilanteen jatkuvaa seurantaa. Seurannan tulosten perusteella on harkittava lisätoimia, kuten susien suojelun tämänhetkisten puitteiden arviointia. Euroopan unioni arvioi tilanteen ja ottaa silloin huomioon pysyvän komitean tulevan kokouksen tulokset. Tässä vaiheessa Sveitsin ehdotus suden suojelun tason heikentämisestä eri puolilla Eurooppaa ei kuitenkaan ole perusteltu tieteen ja suojelun näkökulmasta, kun otetaan huomioon edellä esitetyt viimeisimmät tiedot. Ehdotus ei myöskään vastaa luontodirektiivin liitteen IV mukaista lajien nykyisen oikeudellisen suojelun tasoa. Bernin yleissopimuksen ja luontodirektiivin päätavoitetta eli lajin suotuisan suojelun tason palauttamista ja säilyttämistä ei saavuteta. Tiukka oikeudellinen suojelu vaikuttaa tarpeelliselta, jotta voidaan tukea toimia lajiin kohdistuvien merkittävien uhkien poistamiseksi. Nykyinen oikeudellinen kehys mahdollistaa lajin jatkuvan elpymisen ja tarjoaa osapuolille tarvittavat välineet puuttua erityisongelmiin, mukaan lukien mahdollisuus myöntää poikkeuksia yleissopimuksen 9 artiklan (ja luontodirektiivin 16 artiklan) nojalla, vaadittuja edellytyksiä noudattaen[8].

Sveitsin ehdotuksella yhdenmukaistettaisiin Bernin yleissopimuksen mukainen suden suojelu soveltamalla alhaisinta suojeluasemaa kaikkialla. Viimeisimpien suojelutason arviointien perusteella on suositeltavaa tehostaa kansainvälistä yhteistyötä niiden osapuolten välillä, joilla on yhteisiä valtioiden rajojen yli liikkuvia susikantoja. Näin voitaisiin mahdollisesti poistaa nykyisiä varaumia ja koordinoida paremmin suojelu- ja hoitotoimia. On huomattava, että Sveitsi ja Norja eivät ole esittäneet varaumia, joten suden oikeudellisen suojelun asema näissä maissa ja niissä jäsenvaltioissa, joiden kanssa niillä on yhteisiä susikantoja, ei ole ristiriidassa.

Tämän vuoksi viimeisempien tällä hetkellä käytettävissä olevien tieteellisten tietojen perusteella ja tämänhetkisten EU:n lainsäädäntöpuitteiden mukaisesti Euroopan unionin olisi vastustettava Sveitsin ehdotusta, jonka mukaan susi (*Canis lupus*) siirretään yleissopimuksen II liitteestä (Täysin rauhoitetut eläinlajit) III liitteeseen III (Suojeltavat eläinlajit). Se

5 https://nature-art17.eionet.europa.eu/article17/species/summary/?period=5&group=Mammals&subject=Canis+lupus&region

6 Vuonna 2019 jäsenvaltiot ilmoittivat suden suojelun tason oleva suotuisa 18:ssa niistä 39:stä luonnonmaantieteellisen alueen kansallisesta osasta, joissa lajia esiintyi.

7 Asiakirja T-PVS/PA(2020)03 – Reporting under Resolution No. 8 (2012) (https://rm.coe.int/reporting-under-resolution-no-8-2012-period-2013-2018-final-report/16809fad04) ja kansalliset tulostaulut, joissa esitetään niiden yleissopimuksen osapuolten toimittamat tiedot, jotka eivät ole EU:n jäsenvaltioita.(https://www.coe.int/en/web/bern-convention/national-summary-dashboards)

8 https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/a17dbc76-2b51-11ec-bd8e-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search

tarkastelee kuitenkin edelleen susikannan kehitystä sekä susien ja ihmisten rinnakkaineloon liittyviä haasteita.

3.2. Pysyvän komitean menettelytapasääntöjen muuttaminen

Yleissopimuksen pysyvä komitea kokoontui vuosina 2020 ja 2021 covid-19-pandemian vuoksi verkkoalustan kautta. Kokemukset olivat myönteisiä mutta osoittivat, että yleissopimuksen nykyisiä sääntöjä, välineitä ja päätöksentekoprosesseja on tarpeen mukauttaa uusiin työmenetelmiin ja -tarpeisiin. Sihteeristö ehdotti yhteistyössä Bernin yleissopimuksen puheenjohtajiston kanssa useita muutoksia yleissopimuksen 13 artiklan 6 kohdan mukaisesti perustetun pysyvän komitean menettelytapasääntöihin (asiakirja **TPVS/Inf(2022)29)**).

Pienten tarkkuutta ja johdonmukaisuutta lisäävien tekstinlaadinnallisten muutosten lisäksi ehdotettiin seuraavia muutoksia:

- **Sääntö 1 - Kokoukset**: otetaan käyttöön mahdollisuus järjestää kokoukset etäkokouksina ja äänestys sähköisin keinoin
- **Sääntö 2 - Kokouskutsu**: lyhennetään pysyvän komitean kokouksen koolle kutsumiselle asetettua määräaikaa kuuteen viikkoon (kahdesta kuukaudesta)
- **Sääntö 6 - Asiakirjat**: selvennetään tietotekniikan käyttöä kokousasiakirjojen kokoamiseen ja lähettämiseen osapuolille, myös kirjallisessa menettelyssä tai yksinkertaistetussa kirjallisessa menettelyssä (”hiljaisen hyväksynnän menettely”)
- **Sääntö 7 - Päätösvaltaisuus**: selvennetään päätösvaltaisuuden edellytyksiä (yli puolet osapuolista)
- **Sääntö 8 - Äänestäminen**: selvennetään äänestystä ja kirjallisella menettelyllä tapahtuvaa äänestystä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä
- **Sääntö 11 - Puheenjohtaja**: selvennetään äänestysmenettelyä ja ääntenenemmistöä puheenjohtajiston jäsenten valitsemiseksi, jos tarvitaan kolmas äänestyskierros
- **Sääntö 19 - Puheenjohtajisto**: lisätään vaatimus puheenjohtajiston päätösvaltaisuudesta asioiden käsittelyssä ja määräys 19 c, joka selventää puheenjohtajiston erityistehtäviä
- **Liite 1 - Paikalla tehtäviin arviointeihin sovellettavat säännöt**: Lisätään vaatimus, jonka mukaan osapuolen ja valituksen tekijän on sovittava tehtävään nimitettävästä asiantuntijasta ja tehtävää varten laaditusta toimeksiannosta, sekä vaatimus, jonka mukaan isäntämaan on vastattava paikallisista kuljetuksista, tulkkauksesta ja asiakirjojen kääntämisestä aiheutuvista kustannuksista
- **Liite 2 - Sovitteluun sovellettavat säännöt:** Lisätään vastaavat vaatimukset kuin paikalla tehtäviin arviointeihin.

Kaikki ehdotetut muutokset, jotka koskevat mahdollisuutta järjestää etäkokouksia ja kirjallisia menettelyjä, ovat muiden monenvälisten ympäristösopimusten käytäntöjen mukaisia, ja niiden tarkoituksena on mukauttaa yleissopimuksen työmenetelmät virtuaaliseen työhön.

Pysyvän komitean koollekutsumista koskevan määräajan lyhentämistä kuuteen viikkoon ehdotetaan joustavuuden lisäämiseksi siltä varalta, että pysyvän komitean ylimääräinen kokous osoittautuu tarpeelliseksi. Koska yleissopimuksen tärkein päätöksentekoelin kokoontuu käytännössä kerran vuodessa, tämän määräyksen käytön odotetaan olevan vain poikkeuksellista.

Ehdotetut muutokset, joilla selkeytetään puheenjohtajiston tehtäviä, isäntämaiden vastuuta paikalla tehtävistä tutkimuksista ja sovittelukäynneistä sekä tarvittavaa yhteisymmärrystä tehtävänkuvauksesta ja asiantuntijoiden valinnasta, perustuvat yleissopimuksen toimintaan liittyviin nykyisiin käytäntöihin. Nämä niin sanotut kirjoittamattomat säännöt on pantu laajalti täytäntöön, ja osapuolet ovat laajalti hyväksyneet ne.

Sen vuoksi Euroopan unionin olisi tuettava kaikkia pysyvän komitean menettelytapasääntöihin ehdotettuja muutoksia.

Edellä esitetyn perusteella on tarpeen, että neuvosto tekee pysyvän komitean 42. kokousta varten päätöksen unionin puolesta otettavasta kannasta yleissopimuksen liitteiden muuttamista koskevaan ehdotukseen sekä pysyvän komitean menettelytapasääntöjen muuttamista koskeviin ehdotuksiin. Menettelytapasääntöjen muutosehdotukset eivät edellytä voimassa olevan unionin lainsäädännön muuttamista.

4. OIKEUSPERUSTA

4.1. Menettelyllinen oikeusperusta

4.1.1. Periaatteet

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 218 artiklan 9 kohdassa määrätään päätöksistä ”*sopimuksella perustetussa elimessä unionin puolesta esitettävien kantojen vahvistamisesta, silloin kun tämän elimen on annettava säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia, lukuun ottamatta säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan sopimuksen institutionaalisia rakenteita*”.

Ilmaisu ”*säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia*” kattaa myös säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia kyseiseen elimeen sovellettavan kansainvälisen oikeuden nojalla. Se kattaa myös välineet, joilla ei ole sitovaa vaikutusta kansainvälisen oikeuden nojalla mutta jotka ”*voivat vaikuttaa ratkaisevasti sen säännöstön sisältöön, jonka unionin lainsäätäjä antaa*”[9].

4.1.2. Soveltaminen käsiteltävänä olevassa asiassa

Pysyvä komitea on yleissopimuksella perustettu elin.

Säädökset, jotka pysyvän komitean on määrä antaa, ovat säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia. Suunnitellut säädökset ovat sitovia kansainvälisen oikeuden nojalla yleissopimuksen 6 artiklan mukaisesti. Suunnitelluilla säädöksillä ei täydennetä eikä muuteta yleissopimuksen institutionaalisia rakenteita.

Päätösehdotuksen menettelyllinen oikeusperusta on näin ollen SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohta.

4.2. Aineellinen oikeusperusta

4.2.1. Periaatteet

SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla annettavan päätöksen aineellinen oikeusperusta määräytyy ensisijaisesti sen suunnitellun säädöksen tavoitteen ja sisällön perusteella, jota unionin puolesta otettava kanta koskee. Jos suunnitellulla säädöksellä on kaksi tavoitetta tai siihen sisältyy kaksi osatekijää ja jos näistä tavoitteista tai osatekijöistä toinen on mahdollista määritellä pääasialliseksi tavoitteeksi tai osatekijäksi, johon nähden toinen tavoite tai osatekijä on liitännäinen, SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla

[9] Unionin tuomioistuimen tuomio 7.10.2014, Saksa v. neuvosto, asia C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 kohta.

hyväksyttävällä päätöksellä on oltava vain yksi aineellinen oikeusperusta eli se, jota pääasiallinen tai ensisijainen tavoite tai osatekijä edellyttää.

4.2.2. Soveltaminen käsiteltävänä olevassa asiassa

Suunnitellun säädöksen pääasiallinen tavoite ja sisältö liittyvät ympäristöön.

Sen vuoksi ehdotetun päätöksen aineellinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohta.

4.3. Päätelmät

Ehdotetun päätöksen oikeusperustana olisi oltava SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohta yhdessä SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan kanssa.

5. SUUNNITELLUN SÄÄDÖKSEN JULKAISEMINEN

Koska pysyvän komitean säädöksillä muutetaan yleissopimuksen II ja III liitettä sekä pysyvän komitean menettelytapasääntöjä, ne olisi aiheellista julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, jos ne hyväksytään.

2022/0332 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelusta tehdyn yleissopimuksen pysyvän komitean neljännessäkymmenennessätoisessa kokouksessa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Unioni hyväksyi Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelua koskevan yleissopimuksen (Bernin sopimus), jäljempänä ’yleissopimus’, neuvoston päätöksellä 82/72/ETY[10], ja yleissopimus tuli voimaan 1 päivänä syyskuuta 1982.

(2) Yleissopimuksen 17 artiklan nojalla pysyvä komitea voi tehdä päätöksen yleissopimuksen liitteiden muuttamisesta.

(3) Pysyvän komitean on määrä 29 päivän marraskuuta ja 2 päivän joulukuuta 2022 välisenä aikana pidettävässä neljännessäkymmenennessätoisessa kokouksessaan hyväksyä päätös yleissopimuksen II liitteen ja III liitteen III muuttamisesta.

(4) Pysyvä komitea on laatinut menettelytapasääntönsä yleissopimuksen 13 artiklan 6 kohdan mukaisesti ja se voi muuttaa niitä säännön 21 mukaisesti.

(5) Pysyvää komiteaa pyydetään hyväksymään myös menettelytapasääntönsä muutokset 29 päivän marraskuuta ja 2 päivän joulukuuta 2022 välisenä aikana pidettävässä neljännessäkymmenennessätoisessa kokouksessaan.

(6) On aiheellista vahvistaa pysyvässä komiteassa unionin puolesta otettava kanta, koska päätökset tulevat olemaan unionia sitova.

(7) Sveitsi toimitti ehdotuksen suden (*Canis lupus*) siirtämisestä yleissopimuksen II liitteestä (Täysin rauhoitetut eläinlajit) III liitteeseen (Suojeltavat eläinlajit).

(8) Tämänhetkisten tietojen perusteella susikantojen suojelun tason alentaminen ei ole perusteltua tieteen ja suojelun näkökulmasta. Lajin suojelun taso vaihtelee edelleen eri puolilla Eurooppaa, ja suojelun taso on arvioitu suotuisaksi vain 18:ssa 39:stä luonnonmaantieteellisen alueen kansallisesta osasta EU:ssa. Tämän vahvistavat viimeisimmät saatavilla olevat lajin suojelun tasoa koskevat tieteelliset tiedot, jotka perustuvat luontodirektiivin 17 artiklan ja Bernin yleissopimuksen päätöslauselman nro 8 (2012) mukaiseen raportointiin. Lajiin kohdistuvat jatkuvat uhat, mukaan lukien

[10] EYVL L 38, 10.2.1982, s. 1.

uudet uhat, kuten raja-aidat ja suden ja koiran risteymät, edellyttävät myös tiukan suojeluaseman säilyttämistä.

(9) Sen vuoksi unionin olisi vastustettava Sveitsin ehdotusta.

(10) Yleissopimuksen sihteeristö ehdotti yhteistyössä puheenjohtajiston kanssa useita muutoksia pysyvän komitean menettelytapasääntöihin, erityisesti yleissopimuksen työmenetelmien ja -menettelyjen mukauttamiseksi uusiin virtuaalisiin työmenetelmiin ja -välineisiin.

(11) Menettelytapasääntöihin ehdotetut muutokset vastaavat muissa monenvälisissä ympäristösopimuksissa jo käytössä olevia käytäntöjä tai yleissopimuksen nykyisiä käytäntöjä, jotka ovat laajalti hyväksyttyjä.

(12) Sen vuoksi Euroopan unionin olisi tuettava kaikkia menettelytapasääntöihin ehdotettuja muutoksia,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Euroopan luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön sekä niiden elinympäristön suojelua koskevan yleissopimuksen pysyvän komitean neljännessäkymmenennessätoisessa kokouksessa unionin puolesta otettavana kantana on seuraava:

1) vastustetaan ehdotusta suden (*Canis lupus*) siirtämisestä yleissopimuksen II liitteestä (Täysin rauhoitetut eläinlajit) III liitteeseen (Suojeltavat eläinlajit);

2) tuetaan pysyvän komitean menettelytapasääntöihin ehdotettuja muutoksia, jotka esitetään asiakirjassa TPVs/Inf(2022)29.

2 artikla

Pysyvän komitean neljännessäkymmenennessätoisessa kokouksessa tapahtuvan kehityksen valossa unionin edustajat voivat jäsenvaltioita kuullen sopia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kannan tarkentamisesta paikalla tapahtuvien koordinointikokousten aikana ilman uutta neuvoston päätöstä.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu komissiolle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja